

DECYZJA III/7

DRUGA POPRAWKA DO KONWENCJI Z ESPOO

Spotkanie:

Odwołując się do swojej decyzji II/10 w sprawie przeglądu Konwencji i ustępu 19 Sofijskiej Deklaracji Ministerialnej,

Pragnąc zmienić Konwencję w celu dalszego wzmocnienia jej stosowania i zwiększenia synergii z innymi wielostronnymi porozumieniami środowiskowymi,

Wysoko oceniając prace wykonane przez grupę zadaniową ustanowioną na drugim spotkaniu Stron, małą grupę ds. poprawek i samą Grupę Roboczą do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko,

Nawiązując do Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., oraz odwołując się do Protokołu w sprawie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, sporządzonego w Kijowie na Ukrainie w dniu 21 maja 2003 r.,

Nawiązując również do istotnych instrumentów prawnych Wspólnoty Europejskiej, takich jak Dyrektywa 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmieniona Dyrektywami 97/11/WE i 2003/35/WE,

Świadome, iż rozszerzenie załącznika I podniesie znaczenie ocen oddziaływania na środowisko w regionie,

Uznając korzyści wynikające z możliwie najwcześniejszej współpracy międzynarodowej w zakresie ocen oddziaływania na środowisko,

Popierając prace Komitetu ds. Wdrażania jako użytecznego instrumentu służącego do dalszego wdrażania i stosowania postanowień Konwencji,

1. Potwierdza, iż ważność decyzji podjętych przed wejściem w życie drugiej poprawki do Konwencji, w tym dotyczących przyjęcia protokołów, ustanowienia organów pomocniczych, przeglądu zgodności i działań podejmowanych przez Komitet ds. Wdrażania, nie zostanie uchylona na skutek przyjęcia i wejścia w życie niniejszej poprawki;

2. Potwierdza również, iż każda Strona będzie w dalszym ciągu upoważniona do uczestniczenia we wszystkich działaniach związanych z Konwencją, w tym w przygotowywaniu protokołów, ustanawianiu organów pomocniczych i uczestnictwie w nich oraz przeglądzie zgodności, niezależnie od tego, czy druga poprawka do Konwencji weszła w życie dla danej Strony, czy nie;

3. Przyjmuje następujące poprawki do Konwencji:

- (a) W Artykule 2, po ustępie 10, wprowadza się nowy ustęp w brzmieniu:
- „11. Jeśli Strona pochodzenia zamierza przeprowadzić postępowanie w celu określenia treści dokumentacji dotyczącej oceny oddziaływania na środowisko, Stronie narażonej należy zapewnić w stosownym zakresie możliwość uczestniczenia w tym postępowaniu.”
- (b) W Artykule 8, po wyrazie „Konwencji”, wprowadza się wyrazy:
- „i z wszelkich protokołów do niej, których są Stroną”
- (c) W Artykule 11, ustęp 2, punkt (c) zastępuje się nowym punktem w brzmieniu:
- „(c) będą poszukiwać, jeśli to stosowne, usług i współpracy ze strony kompetentnych organów posiadających specjalistyczną wiedzę związaną z osiągnięciem celów niniejszej Konwencji;”
- (d) Na końcu Artykułu 11, wprowadza się dwa nowe punkty w brzmieniu:
- „(g) opracują, gdy to stosowne, protokoły do niniejszej Konwencji;
- (h) ustanowią organy pomocnicze, jakie uważają za niezbędne dla wdrożenia niniejszej Konwencji.”
- (e) W Artykule 14, ustępie 4, drugie zdanie zastępuje się nowym zdaniem w brzmieniu:
- „Wejdą one w życie dla Stron, które je ratyfikowały, zatwierdziły lub przyjęły, dziewięćdziesiątego dnia od dnia otrzymania przez depozytariusza zawiadomienia o ich ratyfikacji, zatwierdzeniu lub przyjęciu przez co najmniej trzy czwarte Stron w chwili ich przyjęcia.”
- (f) Po Artykule 14, wprowadza się nowy artykuł w brzmieniu:
- „Artykuł 14 bis
- Przegląd zgodności
1. Strony dokonają przeglądu zgodności z postanowieniami niniejszej Konwencji na podstawie procedury w sprawie zgodności, którą będzie stanowić procedura o charakterze nieantagonistycznym i wspomagającym przyjęta przez Spotkanie Stron. Przegląd będzie oparty, choć nie wyłącznie, na regularnych raportach Stron. Spotkanie Stron podejmie decyzję w sprawie wymaganej częstości regularnych raportów Stron i informacji, jakie mają zawierać te raporty.
2. Procedura w sprawie zgodności będzie dostępna do zastosowania w przypadku każdego protokołu przyjętego w ramach niniejszej Konwencji.”

(g) Załącznik I do Konwencji zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

(h) W załączniku VI, po ustępie 2, wprowadza się nowy ustęp w brzmieniu:

„3. Ustępy 1 i 2 można stosować, odpowiednio, wobec każdego protokołu do Konwencji.”

Załącznik

ZESTAWIENIE RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI

1. Rafinerie ropy naftowej (z wyjątkiem instalacji wytwarzających jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje do gazyfikacji i upłynniania węgla lub łupków bitumicznych o wydajności 500 ton lub więcej na dobę.
2. (a) elektrociepłownie i inne instalacje do spalania o wyjściowej mocy cieplnej 300 megawatów lub więcej, oraz

(b) elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe, w tym demontaż i likwidacja takich elektrowni jądrowych lub reaktorów¹⁾ (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i konwersji materiałów rozszczepialnych lub paliworodnych, których moc maksymalna nie przekracza 1 kilowata ciągłego obciążenia cieplnego).
3. (a) instalacje do wtórnego przerobu napromieniowanych paliw jądrowych;

(b) instalacje przeznaczone do:
 - produkcji lub wzbogacania paliw jądrowych,
 - przerobu napromieniowanych paliw jądrowych lub wysoce radioaktywnych odpadów,
 - ostatecznego unieszkodliwiania napromieniowanych paliw jądrowych,
 - wyłącznie do ostatecznego usuwania radioaktywnych odpadów, lub
 - wyłącznie do składowania (planowego na ponad 10 lat) napromieniowanych paliw jądrowych lub radioaktywnych odpadów w innym obiekcie niż zakład produkcyjny.
4. Duże instalacje do wstępnego wytapiania surówki żelaza i stali oraz do produkcji metali nieżelaznych.
5. Instalacje do wydobywania azbestu oraz do przerobu i przetwarzania azbestu i produktów zawierających azbest: dla produktów azbestowo-cementowych o rocznej produkcji większej niż 20 000 ton produktu końcowego; dla materiałów ściernych o rocznej produkcji większej niż 50 ton produktu końcowego; oraz dla innego wykorzystania azbestu w ilości większej niż 200 ton rocznie.
6. Zintegrowane instalacje chemiczne.
7. (a) budowa autostrad, dróg szybkiego ruchu²⁾, tras dla dalekobieżnego ruchu kolejowego oraz portów lotniczych³⁾ o podstawowej długości pasa startowego 2100 metrów lub więcej.

¹⁾ Na użytek niniejszej Konwencji, elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe przestają być takimi instalacjami z chwilą, gdy całe paliwo jądrowe i inne elementy skażone radioaktywnie zostały na stałe usunięte z terenu instalacji.

²⁾ Na użytek niniejszej Konwencji:

- "autostrada" oznacza drogę specjalnie zaprojektowaną i zbudowaną dla ruchu motorowego, która nie obsługuje graniczących z nią posiadłości i która:

(b) budowa nowej drogi o czterech lub większej liczbie pasów ruchu albo wyrównanie i/lub poszerzenie istniejącej drogi dwupasmowej w celu zapewnienia czterech pasm lub więcej, w przypadku gdy ciągła długość takiej nowej drogi lub odcinka o wyrównanym przebiegu i/lub odcinka poszerzonego wyniesie co najmniej 10 km.

8. Rurociągi do transportu ropy naftowej, gazu i chemikaliów o dużych przekrojach.

9. Porty handlowe oraz śródlądowe szlaki wodne i porty śródlądowe, które pozwalają na ruch jednostek pływających o wyporności ponad 1 350 ton.

10. (a) instalacje do unieszkodliwiania niebezpiecznych i toksycznych odpadów przez spalanie, obróbkę chemiczną lub składowanie w ziemi;

(b) instalacje do unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przez spalanie lub obróbkę chemiczną o wydajności ponad 100 ton na dobę.

11. Wielkie zapory i zbiorniki wodne.

12. Działalność związana z poborem wód gruntowych lub systemu sztucznego zasilania wód gruntowych, w przypadkach gdy roczna objętość pobieranych lub zasilanych wód wynosi 10 milionów metrów sześciennych lub więcej.

13. Wytwarzanie celulozy, papieru i tektury w ilości 200 ton lub więcej masy powietrzno-suchej na dobę.

14. Odkrywkowe i podziemne wydobywanie na dużą skalę i przerób na miejscu rud metali lub węgla.

15. Produkcja węglowodorów na otwartym morzu. Wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego do celów komercyjnych, gdy wydobywana objętość przekracza 500 ton na dobę w przypadku ropy naftowej i 500 000 metrów sześciennych na dobę w przypadku gazu.

16. Duże urządzenia do magazynowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych.

17. Wyrąb lasów na dużych powierzchniach.

(a) wyposażona jest, wyjąwszy szczególne punkty lub sytuacje chwilowe, w oddzielne jezdnie dla dwu kierunków ruchu rozdzielone od siebie pasem nieprzeznaczonym dla ruchu albo wyjątkowo w inny sposób,

(b) nie krzyżuje się na jednym poziomie z żadną drogą, torami kolejowymi i tramwajowymi lub przejściami dla pieszych, oraz

(c) jest specjalnie oznakowana jako autostrada.

- "droga szybkiego ruchu" oznacza drogę zarezerwowaną dla ruchu motorowego dostępną tylko z rozjazdów lub z regulowanych skrzyżowań, na której jest zabronione w szczególności zatrzymywanie się i parkowanie na jezdniach.

³⁾ Na użytek niniejszej Konwencji, "port lotniczy" oznacza port lotniczy, który odpowiada definicji określonej w Konwencji Chicagowskiej z 1944 roku powołującej Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (Załącznik 14).

18. (a) prace związane z przerzutami zasobów wodnych pomiędzy dorzeczami rzek, gdy celem takich przerzutów jest zapobieganie ewentualnym niedoborom wody i gdy objętość przetaczanej wody przekracza 100 milionów metrów sześciennych rocznie; oraz

(b) we wszystkich innych przypadkach, prace związane z przerzutami zasobów wodnych pomiędzy dorzeczami rzek, gdy średni wieloletni przepływ wody w dorzeczu poboru wody przekracza 2 miliardy metrów sześciennych rocznie i gdy objętość przemieszczanej wody przekracza 5% tego przepływu.

Obydwa powyższe przypadki nie obejmują przerzutów rurociągami wody do picia.

19. Oczyszczalnie ścieków o wydajności powyżej 150 000 równoważnika liczby mieszkańców.

20. Instalacje do intensywnej hodowli drobiu i świń o mocach produkcyjnych większych niż:

- 85 000 miejsc w przypadku broilerów,
- 60 000 miejsc w przypadku kur,
- 3 000 miejsc w przypadku tuczników (powyżej 30 kg), lub
- 900 miejsc w przypadku macior.

21. Budowa napowietrznych elektrycznych linii energetycznych o napięciu 220 kV i więcej oraz o długości większej niż 15 km.

22. Duże instalacje wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii (farmy wiatrowe).